

VAPENÄGAREN

Organ För Sveriges Vapenägares Förbund

Nr 1, januari 2022

Lösnummerpris 50 Kr

ArktIS smälter för varje vår,

men Polisförmyndighetens
IStadighet består ...

Innehåll

Bristande lagrespekt ...	2
Navelskåderi, eller?	3
Mera om kapade pipor ...	4
Om ett stulet gevär ...	6
Skanåkers krönika	7
4 års karantän ej lagkrav	8
Brister i inköpstillstånd	9
Ente en seffra rätt...	10

Sid 11-14 endst till medlemmar

Framgång för fjällräven	15
En andra ljuddämpare ...	15
Vår egen femfemma ,,	16
Interna riktlinjer saknar tyngd ...	18
29 åklagares förslag mot gängkriminala	19
Ännu en kritisk rapport	21
NVV och vildsvin	23
Allmänna råd får inte inskränka lagtext ...	24

Nu finns vi på Facebook!
<https://sv-se.facebook.com/SverigesVapenagaresForbund>

och på twitter:
<https://twitter.com/svfforbund>

Sveriges Vapenägares Förbund
Stala 3358
472 97 VAREKIL

Telefon 0304-41171
Mobil 0739-426343
Mail: i fortsättningen används endast
info@vapenagaren.se
Hemsida: www.vapenagaren.se

Årsavgift: 250 kr
Medlemstidning och fri rådgivning ingår.

Swish 123 221 20 33
Bankgiro 5649-2788

VAPENÄGAREN

Ansvarig utgivare: Gull-Britt Söderström
Redaktion: Gull-Britt Söderström, Pär Herrman

© 2022 Vapenägaren, där ej annat anges
Omslagsbild: Glaciär vid Holmafjorden.
Foto: Lars-Kristian Bergh

Bristande lagrespekt ...

I många år har Polismyndigheten åsidosatt en av de mest grundläggande lagreglerna i vapenlagstiftningen nämligen det personliga ansvaret vilket formuleras i Vapenlagen 5 kap 1 § sålunda:

Den som innehar skjutvapen eller ammunition är skyldig att ta hand om egendomen och hålla den under sådan uppsikt att det inte finns risk för att någon obehörig kommer åt den.

Vem är då obehörig? Jo, varje annan person än den som har licens eller låneintyg på vapnet eller har sin föreningsuppdrag att förvara vapnet ifråga.

För föreningar har Rikspolisstyrelsen fått mandat att skriva förvaringsregler. I Fap 556-2, som är ett praktexempel på snårighet, har man i 5 kap gett regler för när föreningsfunktionär förvarar föreningens vapen i sin bostad. I § 10 anges:

En föreningsfunktionär får för sammanlutningens räkning förvara skjutvapen i mer än ett förvaringsutrymme under förutsättning dock att det sammanlagda antalet vapen som förvaras hos denne inte överstiger vad som anges i 4 §, 6 § eller 9 § första stycket.

Detta är minst sagt luddigt uttryckt. Skulle ”förvaras hos denne” kunna innebära alla vapen som finns inom bostadens väggar eller gäller det enbart föreningens vapen?

Rikspolisstyrelsen har inte fått mandat att skriva bindande förvaringsregler för privatpersoners förvaring av vapen (mer än att man har fått bestämma att vapnen ska förvaras i godkänt säkerhetsskåp SS 3492). **Då blir det en logisk självklarhet att bestämmelserna i Fap 556-2 enbart är tillämpliga på föreningens vapen och inte dessutom på funktionärens eller familjemedlemmars vapen.** Och Fap 556-2 gör skillnad på en förenings ödeförvaring i skyttelokal respektive i funktionärs bostad. I den senare kan man få förvara fler vapen.

En föreningsfunktionär som fått uppdraget att förvara föreningens vapen får ofta förvara föreningens vapen i det egna vapenskåpet, om nu inte fören-

ingen skulle äga ett eget skåp. Men när Polismyndigheten sedan kräver att övriga familjemedlemmar också ska förvara sina vapen i samma skåp har man gått över sina befogenheter.

Oavsett om man är föreningsfunktionär eller inte får man inte låta annan familjemedlem få tillgång till vare sig de egna eller anförtrodda vapen. Man får heller inte själv ha tillgång till de andra familjemedlemmarnas vapen. Då bryter man mot den grundläggande regeln i Vapenlagen 5 kap 1 §.

Därför följer att Polismyndigheten inte har rätt att ställa ett sådant krav. Texten i Vapenlagen är tvingande lag och en myndighet får inte sätta sig över tvingande lag.

Men detta har skett otaliga gånger. Polismyndigheten har tvingat äkta makar som tillsammans har mer än den kvantitet Polismyndigheten anser som maximum för godkända säkerhetsskåp att samförvara i dyrt värdeskåp, annars får de sälja av en del av sina vapen.

Det blir inte bättre av att även våra förvaltningsdomstolar ignorerar lagen och kritiklöst anammar Polismyndighetens icke lagstödda krav.

Det finns ingen respekt för lag i detta land. Vi regeras av Polisförmyndigheten och dumstolar.

Gull-Britt Söderström

Bra advokater med kunskap även om vapenlagstiftning:

**Advokat Sven Severin
Lex Advokatbyrå
Hans Michelsengatan 1 B
211 42 Malmö
Tel 040-226700**

**Sebastian Scheiman
Scheiman Advokatbyrå AB
Box 24217, 10451 Stockholm
sebastian@scheimanlaw.se**

**Christian Nordin
Luterkort Advokatbyrå AB
Stortorget 17, 211 22 Malmö
Tel 0706-397842, 040-103390
christian.nordin@luterkort.se**

Navelskåderi, eller?

Ibland måste man ställa sig frågan vad våra myndigheter använder sina resurser till. Har de beaktat Förvaltningslagens ord om att klara av sina ärenden ”så snabbt, enkelt och billigt som möjligt”? Eller ägnar de sig åt egna syften som inte står i samklang med det uppdrag man som myndighet har från Riksdagen och Regeringen?

I Vapenägaren 4-2021 och 5-2021 har vi berättat om en vapenägare som ville byta ett jaktvapen mot ett annat. Men Polismyndigheten vägrade betrakta det som ett byte utan krävde av vapenägaren att han först skulle avyttra ett av sina befintliga jaktvapen för att bereda plats åt det nya.

Vapenägaren överklagade beslutet men samtidigt lade han in om en ny licens på samma vapen, för att snabba upp handläggningen. Men då vägrade Polismyndigheten handlägga det nya ärendet. Man skylldes på ”litispensens” trots att detta inte var tillämpligt, det handlade ju om två olika ärenden med olika diarienummer.

Nåväl, dansen går vidare och den senaste turen är att vapenägaren fick en kommunikering om sin förvaring.

Det hör till saken att han redan har förvaring i ett betongvalv som överträffar kraven i EN 1143-1 Grade 3 och har också ett Klass 3-larm installerat. Han har även bytt ut låset i dörren mot ett som är ännu bättre än EN 1143-1 Grade 3 så det finns inget mer att kräva på den punkten.

Det brev som kom var skrivet av samma handläggare som av myndigheten själv ifrågasattes för jäv. Man har haft en annan handläggare inblandad i mellantiden men av någon anledning återtagit den första ...

Brevet börjar med att konstatera att vapenägaren har ett stort antal vapen och att han har förvaring enligt EN 1143-1 Grade 3.

Därefter går man över till den rättsliga regleringen och menar att Vapenlagen 5 kap 5 § ger Polismyndigheten möjlighet att kräva annan förvaring. Detta är en kvarleva från tiden innan godkända säkerhetsskåp SS 3492 blev obligatoriska. På den tiden användes paragrafen till att kräva just förvaring i SS 3492. Den borde rätteligen ha skrotats ut i och med att SS 3492 blev obligatoriskt år 2000. Men logik är inte alltid våra lagstiftares starka sida och om Regeringen inte tar upp saken och alla remissinstanserna också missar detta så är det inte underligt om Riksdagen tror att det är OK.

Därefter övergår brevet till att hänvisa till ”föreskrifter och allmänna råd i Rikspolisstyrelsens Fap 551-3”, men naturligtvis sägs det inte uttryckligen att det som här nu kommer är

ett allmänt råd utan man vill påskina att det är en föreskrift och således ett lagkrav. Fel från början till slut.

Men i detta allmänna råd slirar man över på vapenhandlares och sammanslutningars förvaring. För dessa kategorier vapenägare har man fått Riksdagens bemyndigande att skriva bindande föreskrifter om förvaringen. **Men det har man inte fått när det gäller privatpersoner.**

För handlare och skytteföreningar finns kravet på valv eller värdeskåp EN 1143-1 Grade 3 och larm så snart man överstiger en viss, rätt blygsam kvantitet. Detta har sin rot i att handlare och skytteföreningar i regel har s.k. ”ödeförvaring” medan däremot privatpersoner i regel förvarar i sina bostäder.

Brevet uppehåller sig i långa tättskrivna stycken vid vad som gäller just för handlare och skytteföreningar. Att detta inte är tillämpligt på privatpersoner slirar man behändigt runt.

Man får intrycket av att brevet är skrivet endast för att jävlas med vapenägaren. Genom att ta upp helt onödiga resonemang kan man fördröja ärendets handläggning (och det har redan tagit 16 veckor mot normala 10 enligt myndighetens egen uppgift på sin hemsida).

Brevet utmynnar i en möjlighet för vapenägaren att yttra sig och han fick 14 dagar på sig för detta. Men vad vill man att vapenägaren ska yttra sig över? Det finns ingen begäran om förtydligande, inte heller någon fråga som ska besvaras och det finns inget utkast till beslut att ta ställning till. Så vad ska vapenägaren kommentera? Att handläggaren har lyckats läsa rätt innantill i ett antal föreskrifter som gäller vapenhandlare och skytteföreningar men inte är tillämpliga för privatpersoner? Och att han redan med råge uppfyller dessa föreskrifter?

Ett sorgligt exempel på myndighets ineffektivitet och bristande lagföljsamhet. Eller egen agenda.

Gull-Britt Söderström

Mera om kapade pipor ...

I Vapenägaren 4-2021 fanns en artikel om en kapad hagelpipa. Nu har det dykt upp två liknande fall som vi ska redogöra för här.

Vad säger lagen?

Före 1973 fanns inte Vapenlagen, endast Vapenförordningen. Då beslöt man att dela upp bestämmelserna i en lag och en förordning.

1949 års Vapenförordning innehöll ett förbud mot ändring av vapen utan tillstånd. Förbudet var straffsanktionerat.

I proposition 1973:166 som föregick den första Vapenlagen av 1973 ville man inte ta in Vapenförordningens rigida hållning till den nya Vapenlagen utan man menade att ändringen måste innebära att vapnet blev till funktion och verkningsgrad ett väsentligt annorlunda vapen. T.ex. om ett hagelgevär byggdes om till ett kulgevär eller ett manuellt repeterande vapen ändrades till halvautomatisk funktion.

I 1973 års Vapenlag anges följaktligen om ändring och reparation av skjutvapen i § 24:

”Den som är berättigad att inneha ett skjutvapen får inte utan nytt tillstånd till innehav vidta åtgärder med vapnet som innebär att det därefter till funktions- eller verkningsgrad kommer att vara fråga om ett väsentligt annorlunda vapen.”

I den nuvarande Vapenlagen från 1993 finner vi motsvarande text i 4 kap 1 §:

”Ett tillstånd att inneha ett skjutvapen upphör att gälla, om vapnet ändras så att det till funktions- eller verkningsgrad blir ett väsentligt annorlunda vapen.”

Rikspolisstyrelsen hade då i Fap 551-3 (RPSFS 1987:16), 15 kap om ändring av skjutvapen, skrivit ett allmänt råd:

”Till tillståndskrävande ändringar räknas byte av pipa till annan kaliber, förkortning av pipan till jaktvapen så att den efter ändringen blir kortare än 50 cm för studsare och 55 cm för hagelgevär, ändring av patronläge för kulammunition så att annan ammunition kan användas än den som är avsedd för vapnet samt införande av repetersystem på ett vapen som inte tidigare haft detta. Något särskilt tillstånd för att utföra själva vapenändringen krävs inte. Polismyndigheten bör dock kontrollera att ändringen kommer till stånd, då annars licensen inte stämmer överens med det vapen som innehas.”

Väl att märka att pipplängd INTE anges i licensen ... och för jaktvapen finns regler om pipplängder i Naturvårdsverkets föreskrifter, det är inget som Polismyndigheten ska hänföra till vapenlagstiftningen.

1973 års Vapenlag sade uttryckligen att ändringen måste ha betydelse för funktions- och verkningsgrad. Funktion är vapnets mekanism, om den är manuell eller automatisk (hel- respektive halv-). Verkningsgrad innebär patronstorleken, dvs kalibern.

Pipans längd har inget alls att göra med vare sig funktions- eller verkningsgrad. Detta tillägg i det allmänna rådet saknar således helt lagstöd och har sin grund i helt andra åsikter hos Polismyndigheten ...

I den nuvarande Fap 551-3 (RPSFS 2009:13) finns i 16 kap om ändring av skjutvapen ett allmänt råd som endast minimalt avviker från 1987 års version:

”Om ett vapen ändras, krävs ett nytt innehavstillstånd. Med ändring avses, att vapnet efter ändringen till funktion och verkan kommer att vara väsentligt annorlunda än tidigare eller ändringen gjorts för att vapnet avses användas vid en skytteform som inte beaktats vid tillståndsgivningen. Till tillståndskrävande ändringar räknas vidare byte av pipa till annan kaliber, förkortning av pipan så att den efter ändringen blir kortare än 45 cm för kulgevär och 48 cm för hagelgevär, ändring av patronläge så att annan ammunition kan användas än den som vapnet är avsett för samt införande av repetersystem på ett vapen som inte tidigare haft detta. En ändring av patronläge på hagelgevär från 65 mm till 70 mm kräver dock inte tillstånd.

Något särskilt tillstånd för att utföra själva vapenändringen krävs inte. Polismyndigheten bör dock kontrollera att ändringen kommer till stånd, eftersom tillståndet och vapnet annars inte stämmer överens.”

Passusen ovan om skytteform hänger samman med att många skyttar sökte ett enhandsvapen med kort pipa för s.k. snubby-skytte men angav i ansökan en skytteklass inom Pistolskytteförbundet (där vapnet i och för sig också kunde användas). Detta gillade inte Polismyndigheten. Inte heller att pipor kapades för att passa till snubby-skyttet.

Men fortfarande är det inte olagligt att korta en pipa. Dock får man inte använda det ändrade vapnet till jakt om det inte längre uppfyller Naturvårdsverkets regler om pipplängd.

För målskjutning är det fortfarande målskjutningsreglementet som avgör om vapnet får användas efter ändringen. Det är för övrigt mycket vanligt att pipor kapas på målskjutningsvapen i takt med att mynningen förslits.

Första fallet

Luleå Tingsrätt hade i mål B1212-21 ett ärende där en vapenägare hade kortat av pipan och kolven på ett Husqvarna kulgevär för att det bättre skulle passa vid avlivning av fällfångade djur. Genom att kapa vapnet fick han lättare ner det i sin ryggsäck och kunde bättre röra sig i snårig terräng.

Tingsrätten sade i sina domskäl att ett tillstånd upphör att gälla om kulpipan efter förkortning är kortare än 45 cm och refererade till ett allmänt råd i Fap 551-3, 16 kap, samt ett bokverk. Fappen i sin tur hänvisar till Naturvårdsverkets regler att ett kulgevär för jakt ska ha minst 45 cm pipa, om man inte fått dispens.

Domen har inte lagstöd då vapenlagen inte har några krav på ett jaktvapens piplängder, bara att geväret ska vara lämpat för jakt. Om vapnet inte uppfyller NVVs föreskrifter blir det svårt att motivera innehavet och då bör licensen återkallas.

Att kapa pipan gör inte vapnet väsentligt annorlunda. Vapenlagen 4 kap nämner inte kapning av pipa som något som inte får ändras utan tillstånd.

Tyvärr är domen utformad så att detta gäller ALLA kulgevär oavsett ändamål: **”Vad gäller förkortning av pipa på kulgevär upphör ett meddelat tillstånd att gälla om pipan efter ändringen blir kortare än 45 cm.”** Domen tar inte upp ändamålet med innehavet så uttalandet gäller ALLA gevärd oavsett för vilket ändamål tillståndet gäller. Således även gevärd för målskjutning, samling och prydnad, hur ologiskt det än är.

Det kommer inte att dröja känge innan Polismyndigheten kommer att hänvisa till denna dom för att neka tillstånd för vapen. Många tävlingsvapen, inte minst inom IPSC, har kortare pipa än de 45 cm som denna dom anger som minimilängd.

Tingsrätten friade honom dock för vapenbrott. Han hade inte förstått att ändringarna hade gjort innehavet olovligt.

Hovrätten för Övre Norrland tyckte däremot i mål B1028-21 att vapenägaren borde ha insett detta och dömd honom för vapenbrott.

Det är i skrivande stund osäkert om hans advokat tänker överklaga till Högsta Domstolen. SVF har levererat underlag för ett överklagande. Det är inte olagligt vare sig att kapa pipan eller kapa kolven (som för övrigt är licensfri) men det är däremot olagligt att använda det kapade vapnet för jaktändamål, dit även avlivning av fällfångst räknas.

Andra fallet

En vapenägare köpte ett kulgevär av en handlare men ville först få det ombyggt till en pistol, dvs pipan skulle kortas och kolven ändras. Vapenhandlaren utförde ändringarna och vapenägaren fick licens på vapnet som en pistol för målskjutning.

Tiden gick och vapnet betraktades som uttjänt och lämnades in för skrotning. Då vaknade någon på Polismyndigheten till och ville åtala vapenägaren för olovliga ändringar av vapnet.

Ärendet har ännu inte lett till åtal. Att det aktiverades för SVF:s del beror på att vapenägaren fick sina övriga vapen omhändertagna på grund av att han var misstänkt för vapenbrott.

Mål som dessa klassas i regel som ringa vapenbrott och då får man inte ett offentligt ombud. Det innebär att om man vill ha advokathjälp får man bekosta det själv. Om man vinner så kan staten då stå för kostnaden, men förlorar man ... då kostar det.

Men även i fall där offentligt ombud utses så kan det komma att kosta vapenägaren dyrt vid en fällande dom. Döms han som skyldig kan han få betala del av eller hela kostnaden för försvaret i efterskott.

Detta innebär att man måste bedöma den ekonomiska risken. Om advokaten säger att domstolarna tar stor hänsyn till Polismyndighetens tolkning av lagen kanske det inte är värt risken för den enskilde att driva ett brottmål till Högsta Domstolen - det kan förutom vapnen och böter kosta många tusentals kronor i advokatkostnader (vad som helst mellan 10.000 och 100.000 är fullt möjligt).

Detta måste då ställas mot risken att bli dömd för ringa vapenbrott (med böter i straffskalan) och en karenstid på 3-5 år som man är utan vapen, plus en prick i belastningsregistret de närmaste 10 åren. Ställt mot risken att åka på tusentals kronor i advokatkostnader och ändå med stor sannolikhet förlora ... då kanske det inte är värt att överklaga till Högsta Domstolen utan i stället bita i det sura äpplet ... man måste vara rik för att kunna hävda sin rätt i vårt land.

Pär Herrman

Foto: Lars-Kristian Bergh

Om ett stulet gevär ...

På 1980-talet lånade vapenägaren ut ett hagelgevär till en vän som var intresserad av att köpa geväret. Enligt de regler som gällde då lämnade han med sin vapenlicens med vapnet.

Nu ville det sig inte bättre än att vännen fick inbrott i sin lägenhet och en mängd värdeföremål blev stulna. Plus det lånade geväret.

Vapenägaren utgick från att stölden polisanmäldes och att vännen i anmälan även hade tagit upp det lånade geväret. Så han tänkte inte mer på den saken.

Något tiotal år senare sökte vapenägaren licens och då uppdagades att geväret fortfarande var registrerat på honom. Han tog kontakt med Polismyndigheten och förklarade att han inte längre hade vapnet i sin ägo eftersom han hade lämnat det till en person som var behörig att låna det. Tydligt uppfattade tjänstemannen på stationen det som att vapenägaren hade lämnat vapnet till en vapenhandlare och avförde honom från ägandeskapet till vapnet. Men man meddelade inte vapenägaren att han hade blivit avregistrerad som ägare till vapnet.

I februari 2021 inträffade ett dödsfall i vännens nära krets och då fann man i dödsboet inte bara en mängd av de stulna föremålen utan även hagelgeväret. Nästa dag kom vännen förbi och lämnade tillbaka hagelgeväret till vapenägaren, men licensen var ju borta ...

Följaktligen sökte vapenägaren en dubblettlicens på vapnet. Efter mer än 10 månader fick han veta att han inte längre var registrerad ägare till vapnet så man kunde inte utfärda någon dubblettlicens. Dessutom innebar detta att han hade ett olag-

ligt vapen hemma.

Vapenägaren blev naturligtvis helt förskräckt men gick nästa dag raka vägen till polisstationen och lämnade in vapnet.

Nästa steg blev att han fick alla sina vapen omhändertagna, han var nu misstänkt för vapenbrott. Han hade ju haft detta hagelgevär hemma hos sig utan licens i mer än 10 månader ... att det var handläggarna på polisstationen som sovit gott tog man ingen hänsyn till.

Omhändertagandet överklagades och vapenägaren fick nu en chans att ge sin version av händelsen. Han berättade hela historien och betonade att han aldrig hade avhänt sig äganderätten till vapnet, han endast hade förklarat att han inte hade det i sin ägo. Det är en viss nyansskillnad i detta ...

Med facit i hand verkar det som att Polismyndigheten aldrig fick registrerat att vapnet hade blivit stulet.

Att ett stulet vapen kommer till rätta är ju en glädjande händelse som borde ha hälsats med tillfredsställelse på polisstationen. Men ack nej. där fanns bara "deras" sanning och inget annat.

Vapenägaren är en flitigt anlitad eftersöksjägare och att inte ha kvar sina vapen innebär att han inte kan ställa upp vid trafikolyckor med vilt.

Och det känns förödmjukande att efter ett helt liv i oklanderlig laglydnad bli anklagad för vapenbrott ...

Gull-Britt Söderström

Skanåkers krönika

Corona slår till igen!

Foto: Lars-Kristian Bergh

Knappt har restriktionerna lättat och vi har hunnit komma tillbaka till skjutbanorna förrän vi nås av nya larm om nya virusmutationer och nya restriktioner.

Att vi lär få leva med viruset i olika skepnader i långa tider verkar uppenbart. Även om vi får aldrig så många vaccinomgångar (nu börjar man tala om en fjärde spruta) så kommer de aldrig att hindra oss från att bli smittade, bara från att bli allvarligt sjuka. Och det är ju lovvärt i sig.

Men vi kan faktiskt göra något själva. Vi kan åka till skjutbanan och träna bara vi är försiktiga, håller avstånd, använder munskydd och handsprit och framför allt inte går dit om vi känner oss krassliga. Då är det bättre för alla att man stannar hemma.

Och visst kan vi tävla ändå. Kanske inte stora tävlingar som samlar mängder av deltagare, typ SM och liknande. Men vi kan ha lokala tävlingar och korrespondenstävlingar, det har visat sig fungera alldeles utmärkt.

Man kanske också kan genomföra tävlingar i viss skala om deltagarna kan visa upp vaccinbevis. Det är inte omöjligt.

Det viktiga är att se framåt. Någon gång ska det väl ha jävlats färdigt och Corona-viruset nedklassas till

ett hot i stil med förkylningsvirus.

Tills dess får vi använda vår fantasi. Inte bara sitta i ett hörn och deppa utan fundera ut lösningar. Det finns ju både telefon och video, man måste kanske inte flytta kroppen om det är huvudet som ska jobba? Så som vi nu för andra gången planerar att genomföra SVF:s årsmöte som en telefonkonferens. Respektive man kan ordna en tävling med videoupptagning och telerapportering. Man får tänka ut nya regler och nya sätt att kringgå svårigheterna. Det går, om man vill!

Det viktiga är att vi inte ger upp skyttet. Att vi håller vår idrott vid liv. Att vi vidmakthåller vår förmåga att hantera våra idrottsredskap så att vi inte står handfallna när restriktionerna släpper för en tid. Väldigt mycket av den träningen kan man utföra hemma, ty det är hela kroppen som behöver tränas, inte bara skjutarmen.

Så tappa inte sugen! Det kommer bättre tider!

Hälsningar

Ragnar Skanåker

Behöver medlemmar i din förening bli professionellt tränade? Vill du förbättra ditt skjutresultat och samtidigt också din koncentrationsförmåga? Ragnar Skanåker är flitigt anlitad i Sverige och utomlands som tränare. Kontakta honom via hans hemsida www.skanaker.se.

4 års karantän ej lagkrav

Vapenägaren hade begått ett grovt rattfylleribrott i oktober 2015 och fick fängelse 2 månader för det, vilket han avtjänade. Eftersom det har utvecklats en praxis att man kan söka vapenlicens igen när tre år har gått sökte han våren 2019 på nytt licens.

I augusti 2019 fick han avslag på en licensansökan. Polismyndigheten hänvisade till Rikspolisstyrelsens allmänna råd i Fap 551-3: ”Den som har gjort sig skyldig till rattfylleribrott bör i normalfallet inte meddelas tillstånd att inneha skjutvapen förrän tidigast tre år efter att gärningen har ägt rum.”

Allmänna råd har inte status av lag, det är enbart myndighetens åsikter som avspeglas i dessa. Någon lagföljsamhet kan i regel inte heller spåras i de allmänna råden, tvärtom vill de mycket ofta utvidga lagen vilket inte är tillåtet, då bryter man mot legalitetsprincipen.

Polismyndigheten hänvisade också till Kammarrätten i Göteborg mål 182-15 där domstolen uttrycker sin åsikt att den som gjort sig skyldig till grovt rattfylleri inte bör meddelas tillstånd förrän minst fyra år förflutit sedan brottet begicks.

Denna dom tog således Polismyndigheten till intäkt för att 3 år och 10 månader efter brottsdatum avslå vapenägarens ansökan om ny licens.

Vapenägaren hade hjälp av en advokat och överklagade beslutet men Förvaltningsrätten i Falun gick i dom i mål 5094-19 på Polismyndighetens linje. Då motiverade man

inte bara med rattfylleridomen utan också Polismyndighetens uppgift i beslutet att vapenägaren hade dömts för fem bokföringsbrott i perioden 2011-2015. Förvaltningsrätten instämde i Polismyndighetens åsikt att vapenägaren inte var någon laglydig person och därför inte skulle anförtros vapen.

Enligt vapenägaren bestod bokföringsbrotten i att han hade lämnat in årsredovisningarna för sent ... han hade dessutom med provtagningar påvisat sitt numera nyktra leverne.

Kammarrätten i Sundsvall upphävde i dom av 2020-11-17 i mål 1668-20 Förvaltningsrättens dom och återförvisade ärendet till Polismyndigheten för ny prövning.

Kammarrätten påpekade stillsamt att det inte framgick om Polismyndigheten hade vägt in bokföringsbrotten också. Vapenägarens negativa provresultat hade heller inte beaktats. Avgörande för Polismyndigheten syntes ha varit domen från Kammarrätten i Göteborg men den kan inte läggas till grund för slutsatsen att den som dömts för grovt rattfylleri aldrig bör meddelas vapentillstånd förrän fyra år förflutit från brottstillfället.

Resultatet av den förnyade prövningen blev att vapenägaren meddelades licens på sökt vapen. Vid den tidpunkten hade det faktiskt gått 5 år och 1 månad sedan rattfylleribrottet så Polismyndigheten kunde inte gärna avslå igen ...

Johan Svensson

SVARTKRUTSKÄLLAREN

SALUTKANONER

REPRESENTANT FÖR DAVIDE PEDERSOLI

Folkungagatan 134
116 30 STOCKHOLM

Tel/fax 08-6410361

Besök oss på www.svartkrutskallaren.com

Giltighetstid t.o.m.	Datum för beslut	Ändamål	Vapentyp/prototyp
	2020-10-08	Jakt	Kulgevär
Fabrikat	Modell		Kaliber
Savage Arms	110 Elite Precision 300 PRC		300 PRC
Kombinationstyp	Laddtyp		Laddsystem
	Flerskott		Repetér
Vilkor			

Tillståndet gäller under förutsättning att förvärvet görs inom sex månader från dagen för tillståndet eller den längre tid som Polismyndigheten beslutar.

Den som förvärvat skjutvapen med stöd av inköpstillstånd ska senast en månad efter förvärvet lämna uppgift till Polismyndigheten om serienummer samt om överlåtarens namn och hemvist.

Vid förvärv av vapen från någon annan än en vapenhandlare, ska överlåtarens tillståndsbevis för vapnet bifogas.

Brister i Inköpstillstånd

Vapenägaren ansökte om ett inköpstillstånd för ett vapen som skulle importeras från ett land utanför EU. Men på grund av Covid19 fick leverantören problem med att kunna leverera vapnet inom de sex månader som ett inköpstillstånd gäller.

I blanketten för inköpstillstånd står förtryckt:

”Tillståndet gäller under förutsättning att förvärvet görs inom sex månader från dagen för tillståndet eller den längre tid som Polismyndigheten beslutar.”

Man KAN söka förlängning av inköpstillståndet men det finns i tillståndet inga instruktioner om när eller hur denna förlängning i så fall kan sökas.

I de allmänna råden i Fap 551-3, 8 kap efter § 12, anges i ett allmänt råd:

”Ett innehavstillstånd som avser ett ännu icke förvärvat vapen förfaller efter sex månader från dagen för beslutet, om inte tillståndsmyndigheten i det enskilda fallet bestämmer en längre tid. Polismyndigheten kan även i särskilda fall medge en längre frist. Detta kan ske bl.a. när leveranstiden för ett visst vapen är ovanligt lång eller när sökanden visar att en längre frist är motiverad av annat skäl. En ansökan om förlängning av fristen bör göras innan giltighetstiden har gått ut. En förnyad prövning av de personliga lämplighetskraven bör ske vid en sådan förlängning.”

Efter de sex månaderna ansökte vapenägaren om en förlängning av inköpstillståndet på grund av leverantörens svårigheter. Han fick då till svar att det var omöjligt, han skulle ha sökt förlängning INNAN tillståndets giltighetstid gick ut.

Vapenägaren överklagade detta beslut och framhöll att det inte existerade något ”krav” att man måste ansöka om förlängning innan tillståndet går ut. I det allmänna rådet angavs ”bör” vilket är logiskt när det inte existerar något lagkrav.

Samtidigt lade han in om ett nytt inköpstillstånd på samma vapen. Denna nya ansökan fick nytt diarienummer och ny avgift så det logiska är ju att den ska behandlas helt separat

i förhållande till det första, numera förfallna, inköpstillståndet.

I sitt yttrande över det överklagade beslutet påpekade Polismyndigheten att man hade beviljat vapenägaren ett nytt ärende på samma vapen som i det överklagade beslutet om nekad förlängning av ett inköpstillstånd. Därmed ansåg Polismyndigheten att överklagandet borde anses vara förfallet.

Man sade inte ”litispændens” (se artikel i Vapenägaren 5-2021) men andemeningen var densamma. Detta latinska uttryck innebär att myndigheten kan ändra sitt beslut INNAN överklagandet går vidare till domstol men inte efter att det har sänts in till domstol, då måste man avvakta domstolens avgörande. Detta är helt logiskt.

Men det handlar inte om ”samma ärende”. Det finns två olika diarienummer (och det har betalats två avgifter) och varje ansökan ska behandlas för sig. I och med att överklagandet av det första ärendet har gått in till Förvaltningsrätten är det denna instans som ska avgöra om Polismyndigheten har gjort rätt när man avslag begäran om förlängning. Detta var vad vapenägaren replikerade till Förvaltningsrätten.

Under tiden har Polismyndigheten ingen som helst ursäkt för att inte behandla det andra ärendet.

Men hur lätt hade det inte varit att undvika hela denna cirkus genom att redan i tillståndet ange att det går att söka förlängning och när/hur detta kan göras.

Det många inte tänker på är att ett tillstånd, vare sig det är ett inköpstillstånd eller ett vapentillstånd, är en form av myndighetsbeslut och om något inte stämmer i beslutet har man 3 veckor på sig att överklaga. Det brukar aldrig medfölja någon instruktion om överklagande med vare sig inköpstillstånd eller vapentillstånd så därför missar många att det faktiskt rör sig om ett beslut.

Johan Svensson

Ett gevär Tikka 690 i kaliber 6,5x55 konverterat till en pistol

Ente en seffra rätt ...

Så kärnfullt brukar man uttrycka sig i Göteborg när något är alldeles tokigt. Här kommer ett exempel där Polismyndigheten, denna gång i Stockholm, har löpt amok.

2020-08-02 sökte vapenägaren ett inköpstillstånd på en pistol som skulle användas för metallsilhuettsskytte. Sådana vapen är högt specialiserade och ofta custombyggda så det är inget man inhandlar direkt över disk hos en vapenhandlare. I metallsilhuett skjuter man på mycket långa avstånd vilket gör att projektilen från ett enhandsvapen hinner falla för mycket för att kunna vara konkurrenskraftig. Man väljer då t.ex. att utgå från ett gevär och bygga om det till en pistol.

Näväl, det var inget problem, inköpstillstånd beviljades 2020-09-22. Vapenägaren kontaktade en handlare, fick ett bra förslag och en definitiv licens utfärdades sedan 2020-10-09.

Men av någon anledning blev vapnet inte den succé som vapenägaren hade hoppats på och redan 2021-06-24 fick vapnet gå till de sälla skyttebanorna, dvs det lämnades in på polisstationen i Norrtälje för skrotning.

I december 2021 vaknade någon till liv på tillståndsenheten i Stockholm. Vapenägaren fick ett meddelande att nu skulle man omhänderta alla hans vapen ty han var misstänkt för vapenbrott. Han påstods ha 2021-12-16 lämnat in en pistol för skrotning, ett vapen som han hade innehaft och brukat, men enligt polisens register hade han ingen licens för denna pistol.

2021-12-29 kom två skickebud från Polismyndigheten för att hämta hans vapen, licenser och ammo. Då hade vapenägaren redan hunnit lämna merparten till en handlare så skickebuden fick endast med sig två vapen. På den långa listan över vapenägarens innehav satte man två små diskreta bockar men ingen notering om att man endast hade tagit med dessa två, så i princip har man kvitterat att man har tagit emot ALLA

vapnen, inte bara dessa två.

Samtidigt fick vapenägaren polisens beslut daterat 2021-12-20 (fast sid 2 var av någon anledning daterad 2021-12-01). Något ärendenummer hade man inte skrivit dit men det framgick dessbättre av det dokument som räknade upp de vapen som skulle hämtas ...

Varifrån Polismyndigheten har fått uppgiften att vapenägaren lämnade in ett vapen 2021-12-16 när det i själva verket lämnades in cirka 6 månader tidigare är en obesvarad gåta.

Men en lustig detalj var att listan över vapenägarens vapen per 2021-12-20 längst ner upptog just detta inlämnade och förhoppningsvis redan skrotade vapen. Därigenom kunde man dra slutsatsen att polisens register åtminstone vid det tillfället hade innehållit en uppgift att han var licensierad ägare till vapnet ifråga, fast rätteligen borde det inte alls ha funnits med där eftersom det ju var lämnat för skrotning 6 månader tidigare.

Polismyndighetens beslut överklagades naturligtvis och i sitt överklagande yrkade vapenägaren också på att han skulle ha rätt att återfå från handlaren de vapen som denne ännu inte hade sålt, med de gamla licenserna. Det var ju inte vapenägarens fel att han hamnat i ett sådant sammelsurium.

Ett par dagar efter att överklagandet hade kommit in till Polismyndigheten blev vapenägaren uppringd av en handläggare som sade att om det förhöll sig så som vapenägaren hade sagt skulle han omedelbart få tillbaka sina vapen ... men först måste man gå igenom ärendet.

Det är i skrivande stund inte klart.

Gull-Britt Söderström

**De kloka talar för att de har nå-
got att säga. Idioterna talar för
att de måste säga något.**

//Platon

Framgång för fjällräven

Tidigare var fjällräven rödlistad som kritiskt hotad art men i Norge har man gjort stora insatser för att bevara och utöka beståndet. Fjällrävarna har övervakats i närmare 20 år och dagens nivå tangerar den högsta sedan rekordåret 2018.

Främsta orsaken till framgången är att det har funnits gott om smågnagare i fjällrävens områden. Det har lett till att ett högt antal par har satt valpkullar till världen.

Nu är fjällräven inte längre att betrakta som kritiskt hotad utan den något lägre gränsen starkt hotad. Faran är inte över ännu. Med en population i hela Skandinavien av knappt 500 vuxna individer är läget fortfarande kritiskt för att detta vackra djur ska dö ut.

Två bilder på fjällräv från Svalbard. Foton: Lars-Kristian Bergh

Önskas köpa

**Colt 1860 Army, eller Colt 1851
Navy**

Anders, 070-2728376

REPLIKOR

VAPENDELAR - TILLBEHÖR

Besök vår Webshop och hemsida

www.stockholmsvapenfabrik.se

En andra ljuddämpare ...

Han hade redan en ljuddämpare till sin klass 1-bössa men sökte ytterligare en. Det betvivlas inte att han har behov av ljuddämpare överhuvudtaget men två?

Det är med ljuddämpare som med pipa, man kan ha en lätt och smidig pipa för jakten men den tål inte det mera intensiva skyttet som övningsskjutning innebär, så man skaffar en grövre pipa till vapnet just för övningsskjutning. På samma sätt kan man behöva en lätt och smidig ljuddämpare för jakten men ha en större för övningsskjutningen.

Nu hade tydligen inte vapenägaren framfört just dessa argument till Polismyndigheten före beslut så därför tyckte Förvaltningsrätten att det inte framgick av utredningen att hans befintliga ljuddämpare inte räckte till. Därför avslog Förvaltningsrätten vapenägarens överklagande.

Detta visar hur viktigt det är att framföra alla argument INNAN beslutet tas. Det som domstolen nämligen ska ta ställning till är om Polismyndigheten har fattat rätt beslut i förhållande till ansökan och övrig utredning av ärendet. Därför kan man inte presentera nya argument först när ärendet har hamnat i domstolen.

Men det skulle onekligen underlätta om handläggarna hade mera kunskap om jakt och vapen och därför kunde tänka lite längre än näsan räcker ...

Om Riksdagen nu tar propositionen om ljuddämpare kan vapenägaren inhandla sin extra ljuddämpare utan problem och det vore skönt ...

Pär Herrman

**JÄGARNAS
RIKSFÖRBUND**

Var med och påverka jakten i Sverige

Jägarnas Riksförbund är en rikstäckande intresseorganisation som bevakar jägarnas intressen och arbetar för att du som jägare ska få ut det mesta möjliga av ditt intresse för djur, natur och jakt.

För oss är det viktigt att jakten bedrivs under största möjliga frihet och utan onödigt krångel.

Vi anser att det är du som jägare som bäst kan bedöma hur jakt ska bedrivas på den mark där du jagar.

ANSVAR - FRIVILLIGHET - SAMARBETE

www.jagarnasriksforbund.se

Vår egen

Detta är enligt Wikipedia ett äldre uttryck för en person som på grund av bristande kognitiv förmåga eller annan störning inte är tillräknelig och inte anses kunna ställas till svars för sina handlingar. Uttrycket kommer från 1864 års strafflag där en person misstänkt för brott kunde bedömas vara psykiskt sjuk enligt 5 kap 5 § strafflagen och därmed bli straffri.

Sedan 1965, då brottsbalken började gälla, har uttrycket ingen förankring i straffrätten men används ibland vardagligt i nedsättande bemärkelse.

Undantagsparagrafen

Men vi har en alldeles egen femfemman i vapenlagstiftningen, i Vapenlagen 5 kap 5 § som säger:

”När det finns särskild anledning till det får Polismyndigheten även i annat fall än som avses i 2 kap besluta att tillstånd att inneha skjutvapen ska förenas med villkor att vapnet ska förvaras på visst sätt.”

Denna lydelse infördes 1991 i dåvarande Vapenlagen från 1973 som § 27. I den tidigare versionen från 1973 var texten:

”När särskild anledning föreligger därtill får polismyndighet även i annat fall än som avses i 10, 14 eller 19 § meddela närmare föreskrifter om hur den som är berättigad att inneha skjutvapen skall förvara dessa.”

Det första man observerar, förutom den språkliga moderniseringen, är att ”dessa” ändrats till ”vapnet”, att det således är fråga om enstaka vapen. Det krävs också ”särskild anledning”, det är inte ett generellt tillstånd.

Det som denna lagtext användes till var att kräva bättre förvaring än den som då var lagkrav. I regel ledde det till att vapenägaren fick krav på sig att förvara i säkerhetsskåp, något som vederbörande ofta redan hade. Det var således inte någon särskilt betungande lag.

Hur har förvaringen utvecklats?

1973 års Vapenlag föreskrev i § 26, andra stycket:

femfemma ...

”Skjutvapen eller en för vapnets funktion vital del samt ammunition skall förvaras under lås.”

Detta ändrades 1991 till:

”Skjutvapen och ammunition skall förvaras under säkert lås eller på annat lika betryggande sätt. Om förvaringen inte sker i säkerhetsskåp eller i annat lika säkert förvaringsutrymme skall, om detta är möjligt utan avsevärd svårighet, en vapendel tas bort från vapnet så att det inte kan användas. Vapen, vapendel och ammunition skall förvaras var för sig. Vad som har sagts nu gäller inte ifråga om start- eller signalvapen och ammunition avsedd för sådana vapen.”

Det är fortfarande inget lagkrav att förvara i säkerhetsskåp men många vapenägare har på eget initiativ anskaffat ett eller flera sådana skåp.

Texten finns kvar i den senare utgåvan av Vapenlagen från 1991 och även i den nya Vapenlagen från 1996 (som fick kapitelindelning och förvaringen blev då 5 kap 2 §). Det är detta som gick under benämningen ”delad förvaring”.

Men med ändringen år 2000 kom ett nytt krav i Vapenlagen 5 kap 2 §:

”När skjutvapen inte brukas, skall de förvaras i säkerhetsskåp eller i något annat lika säkert förvaringsutrymme.”

Detta definierades av Polismyndigheten som skåp som uppfyller normen SS 3492.

Observera att både ”vapen” och ”skåp” är lika i singularis och pluralis i svenskan, men fortsättningen antyder att det handlar om ”ett utrymme”, således singularis.

NU hade det verkligen varit läge för lagskrivarna att ta bort den gamla texten om särskilda villkor. Men av någon anledning fick den vara kvar. Man uttalade i proposition 1999/2000:27 sid 54:

”I och med att förvaring i säkerhetsskåp görs obligatorisk kommer det i framtiden sannolikt att höra till undantagen att en särskild förvaringsföreskrift meddelas en enskild vapeninnehavare.”

Men när Polismyndigheten i Fap 556-2 år 2003 införde en ny variant, värdeskåp EN 1143-1 Grade 3, öppnades nya möjligheter för Polismyndigheten att med stöd av Vapenlagen 5 kap 5 § kräva värdeskåp rutinmässigt så snart ett hushåll hade mer än vad Polismyndigheten ansåg att de fick ha i godkända säkerhetsskåp. Att lagparagrafen kräver en ”särskild anledning” bekymrar inte Polismyndigheten. Inte heller att man inte har fått något bemyndigande att avgöra förvaring hos enskilda personer. Man skriker bara högt om ”särskilt farliga vapen” fast dessa utgörs av helt vanliga enhandsvapen som används för målskjutning. Inga helau-

”Delad förvaring” innebär att vital del, i detta exempel pipa respektive trumma, togs loss och lades i ett låsbart skåp (t.ex. vanligt plåtskåp) och resten lades i ett annat låsbart skåp.

tomatiska vapen, den enda vapentyp som kunde tänkas klassas som ”särskilt farlig”.

Vi ska samtidigt tänka på att Lakomaas utredning från 2012 visade att stölder av vapen numera är mycket sällsynta. Det kan bero på att vi har bra förvaring i godkända säkerhetsskåp och det kan också bero på att det för de kriminella är enklare att komma över ett vapen på den illegala marknaden än att ta besväret med att göra inbrott eller rån. För tillgången på den illegala marknaden är god, det har till och med Polismyndigheten fått medge ...

Vapenlagstiftningen är idag ett sorgligt lappverk av bestämmelser. Den är i stort behov av en översyn och modernisering, bland annat en uppdelning i en strikt tillståndsdelen och att straffdelarna överförs till brottsbalken. I en kommande vapenlagsöversyn vore det också på tiden att plocka bort denna ”okynnesparagraf” och slå fast att för enskilda vapenägare räcker det med så många godkända säkerhetsskåp SS 3492 som de behöver för att få plats med sina vapen.

Men detta sistnämnda lär man inte få igenom förrän man också byter ut Polismyndigheten emot en ny tillståndsmyndighet som följer lagen utan att förvanska den enligt sin egen agenda.

Gull-Britt Söderström

Interna riktlinjer saknar tyngd ...

I flera ärenden har vi sett att Polismyndigheten refererar till interna riktlinjer mellan ett skytteförbund och en förening. I Pistolskytteförbundets skjuthandbok bilaga 8 punkt 3 sägs att en förening inte ska utfärda föreningsintyg för grovkalibriga vapen förrän vederbörande har varit medlem 12 månader. Detta är en regel som Polismyndigheten tvingade skytteförbunden att skriva i sin policy, under hot om att annars få sin auktorisation indragen.

I dom av 2021-12-03 i mål 2920-21 går Förvaltningsrätten i Härnösand emot Polismyndighetens krav att man ska ha varit medlem i en skytteförening minst 12 månader för att kunna få licens på ett grovkalibrigt enhandsvapen (grövre än kalliber .22LR).

Förvaltningsrätten konstaterar att lagen kräver att man har varit aktiv medlem i en skytteförening minst sex månader. Detta finns i Vapenförordningen 2 kap 3§ punkt 2. Sökanden uppfyllde detta krav.

Inom förbunden finns denna handlingsregel gentemot föreningarna att dessa inte ska utfärda föreningsintyg för ett grovkalibrigt vapen förrän efter ett års aktivt medlemskap. Man har grundåsikten att varje skytt ska börja med ett finkalibrigt vapen men det finns skyttar som inte är intresserade av finkalibriga vapen överhuvudtaget.

Förvaltningsrätten anser dock inte att denna regel är en förutsättning som måste vara uppfylld för att Polismyndigheten ska kunna bevilja licens på ett grovkalibrigt enhandsvapen.

Genom föreningsintyget ska endast intygas att den sökande uppfyller de krav på aktivitet och skjutskicklighet som uppställs i lagtexten.

Föreningen har intygat att sökanden är lämplig som innehavare av det

aktuella enhandsvapnet efter drygt sex månader som medlem.

Det har inte framkommit några omständigheter som ger skäl att ifrågasätta innehållet i intyget. Mot denna bakgrund anser Förvaltningsrätten att det inte krävs en längre tid som aktiv medlem för att kunna bedöma sökandens vapenhantering och behov av det sökta vapnet.

Polismyndigheten har därmed inte haft fog för att enbart med beaktande av den tid sökanden varit aktiv medlem avslå hans ansökan.

Därmed återförvisade Förvaltningsrätten ärendet till Polismyndigheten för prövning av övriga förutsättningar, t.ex. behovet av att inneha ett grovkalibrigt vapen överhu-

vudtaget.

Eftersom sökanden ville delta i skyttegrenar där hans befintliga finkalibriga vapen inte är godkänt hade han ett legitimt behov av vapnet. Polismyndigheten beviljade därför licens.

Man kan ju hoppas att Polismyndigheten därmed begraver sin åsikt att man inte vill bevilja licens på ett grovkalibrigt enhandsvapen förrän ett år förflutit ...

Gull-Britt Söderström

Clang & Juhbel

Clang

Juhbel

- Han vill ha grovkalibrigt vapen efter bara sex månaders medlemskap, fruktansvärt ...
- Ja, det går inte, vi har ju fått förbunden att kräva 12 månader ...
- Ja, ingen behöver vapen och absolut inte farliga vapen ...
- Solklart avslag ... och vi har ju en chans till om domstolen återförvisar ärendet till oss ...

- Men domstolen säger att det krävs 6 månader, enligt lagen ...
- Nä, det står MINST sex månader och då kan vi kräva mer ...
- Men domstolen säger att förbundets regel inte är en förutsättning som måste vara uppfylld för att vi ska ge licens ...
- Vafalls! Det SKA vara en restriktiv bedömning - då är det 12 månader och därmed basta!
- Ja, det är säkrast ... men vad kan vi grunda ett nytt avslag på?
- Tja ... vi får väl bevilja licens, nu har det ju gått mer än ett år ...

29 åklagares förslag mot gängkriminella

Att kriminaliteten i dagens samhälle är ett stort problem är vi nog alla överens om. Men frågan är hur man ska komma till rätta med problemet. 29 åklagare presenterade i DN debatt av 2021-12-17 sin syn på saken:

En förändring av lagarna och framför allt deras tillämpning kommer inte att som i ett trollslag suddas ut brottsligheten. Nej, åtgärder måste sättas in på många samhällsområden och det finns inte någon quickfix.

Ungdomar som begår brott ska kunna anhållas och förhör med dem ska hållas direkt, de ska inte omedelbart släppas ut på gatan igen för att triumfera för sina kompisar. Även häktning ska kunna komma ifråga.

Straffmätning bör nyanseras och skärpas när brotten sker inom ramen för organiserad brottslighet.

Strängare straff för brott inom ramen för organiserad brottslighet och för återfallsbrottslighet. Det har ju ifrågasatts rätt ofta med straffrabatter ... både det och villkorlig frigivning bör vara en förmån för skötsamma, inte en rättighet.

Den som ångrar sig och medverkar till att brott klaras upp bör ges rejäl strafflindring.

Vapenbrott utvidgas så att det även innefattar sprängmedel, handgranater, pansarskott mm. All hantering av illegala vapen blir straffbar, även skottlossning, posering, överlämnande, betalning för vapen m.m.

Straff för skyddande av brottsling utvidgas. Skärpta straff för otillbörlig påverkan av rättsprocess (t.ex. att skrämra vittnen eller få dem att vittna falskt) bör kriminaliseras. Rättsordningen ska inte premiera den som är solidarisk med sina medbrottslingar. (Här måste man också se till riskerna för den som eventuellt ska vittna i en rättegång och har fått mordhot om han vågar ställa upp.)

Reglerna om förberedelse- och stämplingsbrott måste moderniseras.

Domstolarnas bevisvärdering måste diskuteras på allvar och man bör se på hur detta hanteras i jämförbara länder och inom EU, bland annat ur ett rättssäkerhets- och effektivitetsperspektiv.

Mer vikt läggs vid uppgifter som lämnas tidigt i utredningen. Skapa en tidsgräns efter vilken parterna inte får komma med nya uppgifter utan särskilda skäl.

Data- och teleoperatörer måste ta samhällsansvar. Alla kommunikationskanaler måste kunna avläsas eller avlyssnas efter domstolsbeslut. Anonyma kontantkort måste bort.

Data-teletrafik som kan läsas i Sverige bör falla under svensk domsrätt. Avläsning/avlyssning bör tillåtas mot brottslig verksamhet.

Lagarna om förverkande och beslag av egendom måste ses över. Vinsterna av brottslig verksamhet måste kunna konfiskeras. Det är stötande att ersättning för tid i häkte som inte lett till fällande dom inte får tas i anspråk för fordringar t.ex. skadestånd till brottsoffer.

Dessa förslag skulle göra det rejält svårare för dagens

triumferande gängkriminella.

Att åklagare i egenskap av just åklagare debatterar eller skriver förslag som går på tvären med ett rättssamhälles grundläggande principer väcker oroväckande frågor.

Ingen ifrågasätter att en åklagare som privatperson nyttjar yttrandefriheten att delta i samhällsdebatten, men att i egenskap av sin tjänstställning göra så är inte tillrådligt. Åklagarmyndigheten har krav på sig att respektera objektivitets-, legalitets- och saklighetsprincipen och då kan myndigheten inte sprida propaganda via pressen. Myndigheten ska, om den vill påpeka att lagstiftningen inte är till nöds, gå tjänstevägen via sitt departement.

Det kan även riktas viss kritik mot de tidningar som tar in en debattartikel från en myndighet - var är de kritiska frågorna, var är granskningen av myndigheten?

Att dessa 29 åklagare inte har kunskap om lagstiftningen avslöjas av att man vill att vapenlagen (som i grunden är en tillståndslagstiftning om föremål som skjuter projektiler) vill ha straffsanktioner mot explosiva varor. Att den ska omfatta handgranater, sprängmedel mm trots att dessa redan är reglerade i annan lag, t.ex. lagen om explosiva varor och lagen om krigsmateriel. Vi behöver inte reglera samma sak i flera lagstiftningar. Att handel med illegala vapen redan är förbjudet verkar vara okänt för dessa åklagare. Det är oroväckande att åklagare (med löner om 60 - 100 000 kr/mån) inte har kunskap om nuvarande lagstiftning.

Att åklagare vill införa dubbel bestraffning för samma brott (både böter och fängelse ska utdömas) visar att åklagarmyndighetens representanter inte har någon större respekt för FN:s och EU:s krav om mänskliga rättigheter, eller för vår grundlag. Att de inte respekterar det grundläggande i ett demokratiskt samhälle, att man bara kan straffas en gång för ett brott, inte flera gånger.

Att åklagare vill ha omvänd bevisbörda där den misstänkta ska bevisa sin oskuld tillhör åsikter som mera hör hemma i länder med en diktator vid styret och inte en vald regering.

Att åklagare förslår att posering med illegala vapen ska vara straffbart visar på bristande konsekvenstänkande. Hur ska man avgöra att ett vapen på en bild är illegalt? Eller ska omvänd bevisbörda tillämpas? Kan inte vapenägaren visa att bössan är en legal bössa döms han för vapenbrott - en mar-dröm för alla vapenägare.

Att kryptering av elektronisk kommunikation ska kunna avläsas av myndigheterna. Då glömmes man att de möjligheter som myndigheter har kommer även de som inte borde ha det skaffa också. Det leder till att affärshemligheter, kommunikation inom sjukvården, etc inte längre kommer att skickas via elektroniska media.

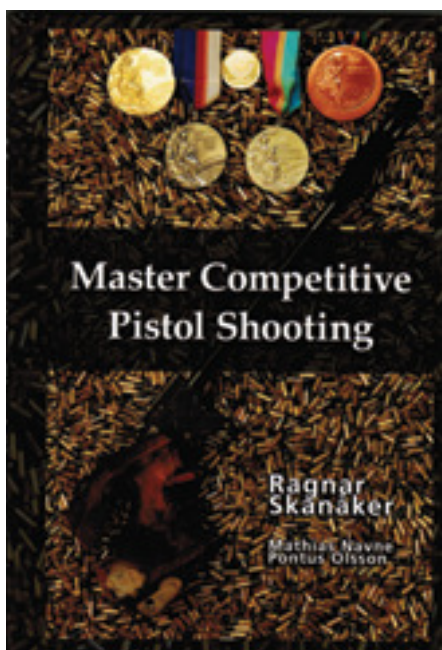
Debattinlägget är oroväckande då det visar att åklagarna inte tar vår nuvarande lagar på allvar och inte respekterar de mänskliga rättigheterna inom FN, EU och vår grundlag.

Pär Herrman

**Artiklar som kan köpas från SVF.
Beloppet insättes på pg 341602-1.
Skriv vad som önskas!**

Ragnar Skanåkers DVD-film
Filmen visades i TV hösten 2012.
Pris 150 kr. Porto ingår.
ENDAST ETT FÅTAL EX KVAR!!

**Ragnars nya skyttebok - en bibel
för målskytten - är slutsåld. Men
det finns fortfarande ett antal
böcker på engelska.
Pris 320 kr + porto 45 kr
1 ex av "Nio OS - nästan" levereras
med som bonus.
Jättebra även som present ..**

Visa din tillhörighet!

Vår logo finns som
- tygmärke 65x50 mm pris kr 20
- klistermärke 80x60 mm, 2 st 25
- pin 19x15 mm 10
Porto ingår.

Ragnar Skanåkers skytteglasögon.

Med keps, glas i två styrkor medföljer.
Pris 1100 kr
Porto ingår

För att få rätt styrka är det bäst att
tala med Ragnar innan leverans.

Fin present!

Ragnar berättar om sitt färg-
starka och händelserika liv.

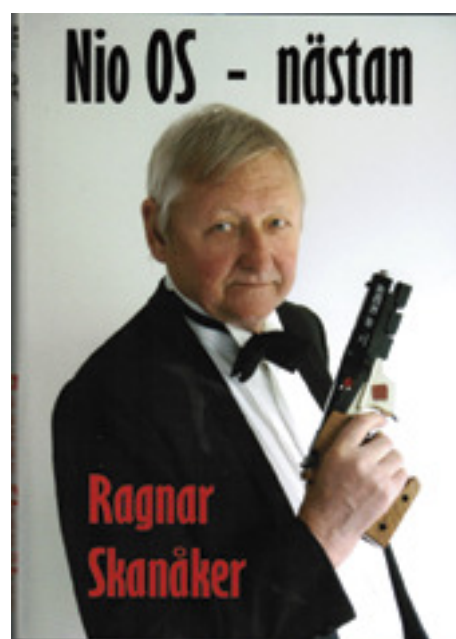
Pris 95 kr + porto 40 kr

En läsares recension:

Jag läser mycket böcker. Men det
är första gången jag sträckläser
utan uppehåll 187 sidor. (Från
pärm till pärm).

Jag fastnade i denna bok och i en
karriär som blev så framgångsrik.
I avsnittet MEDLEMSVÅRD, tar
han upp sådant som jag skulle vil-
ja uppleva i den klubb jag tillhör.
" tänkvärt"

Rolf Brink

**Alla har något att ta till sig i denna bok. Här finns för-
klaringen varför det där skottet som kändes perfekt
ändå bara blev en nia ...**

**Skytteformer och regler går igenom, liksom även rent
grundläggande instruktioner om ställningar, grepp
och att välja vapen.**

**Träningsprogram, inte bara för skjutarmen utan för
hela kroppen - och för knoppen! Mental träning är
oerhört viktig för skytten. Man måste vara i balans
för att kunna prestera på topp.**

**Det är en bok som borde finnas på varje skytteför-
ening och i varje skytts bokhylla. Både den erfarne
skytten och nybörjaren har något att hämta av de
lärdomar som landets mest erfarne skytt serverar !
Boken finns även på engelska.**

MORINI – ett vinnande koncept

CM 22M RF

CM 22M RF

CM 200EI

CM 162 EI Titan

CM 162 EI

CM 162 M

CM 84E Carbon

Interprodukter AB
0451-155 95

www.interprodukter.se

Ännu en kritisk rapport om Polismyndighetens hantering av vapenlicenser har presenterats: "Hur skyddar och stärker Polismyndigheten föreställningen om sin effektivitet". Rapporten ingår i ett forskningsprojekt kallat "Det myndigheter vill dölja". Polisprofessorn Stefan Holgersson och kriminologen Johanna Westman menar att Polismyndigheten har koncentrerat sig på att måla upp en positiv bild som inte stämmer med verkligheten. Redan för åtta år sedan höll man med om att ett vapenlicensärende borde kunna handläggas inom 30 dagar men detta har man inte kunnat leva upp till. Trots att personalstyrkan ökat med 20% samtidigt som antal ärenden har minskat har handläggningstiderna blivit längre.

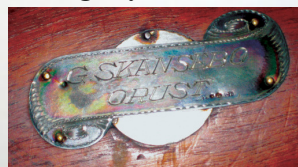
JO:s Vapen

Tel 070-5339997

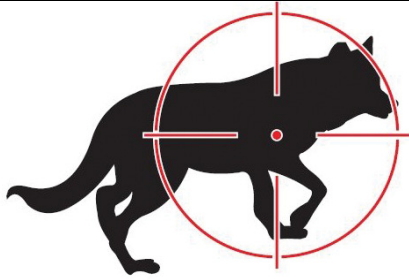
Köper allt i begagnade vapen; gevär, pistoler & revolverar samt blankvapen och militaria

Geväret på bilden har tillhört Georg Skansebo, ordförande i Orust PK, som avled i december 2006. Georg var en känd tävlingsskytt

**Äldre-
omsorg
är att dela
sina sor-
ger med de
äldre.**

Anton, 7 år

www.vargjakt.nu

KÖPES

Original revolverar Colt Army/
Civil

i gott skick

Original target/duell pistoler typ

Kuchenreuter, i gott skick

Maila till so.kristiansson@telia.com

Tel 031-444757 eller 0702-652795

SÄLJES

Blykolor kaliber .38, ca 1500 styck
Leif Hallén 0706-434939

Blackpowder firearms

SKYTTESERVICE
ÄNGELHOLM

**ALLT FÖR
SVARTKRUTSSKYTTEN!?**

Mer än 450 st svartkrutsvapen
i lager! Kulor, krut, tändhattar
och mycket mera!

VÄLKOMMEN!

Adress: Telefon:
Danielslundsg.48 0431-41 17 86
262 62 Ängelholm Mån. - Fre. 13-18

ÄLGSKADFONDSFÖRENINGEN

Sveriges ledande oberoende aktör inom vilt- och trafiksäkerhet

WWW.ALGEN.SE TEL: 0474-10212 BOX 101, 360 70 ÅSEDA

Alla som är ute i trafiken borde ta till sig den information som finns på Älgskadefondföreningens hemsida www.algen.se

På Elmia visade man en helt ny simulator där man kunde få uppleva hur det var att krocka med en plötsligt uppdykande älg. Man har även en krock älg-motorcykel i simulatorn.

Dämpa farten! Det räddar liv!

Utställningar

2022

Detta är helt beroende av utvecklingen av Corona-pandemin.

Mycket troligt blir det en mässa i Göteborg söndag 30 januari.

Likaså Stockholms Militariamässa som är planerad till 12 mars.

Det är preliminärt planerat att Swedish Game Fair ska hållas på Skokloster 26-28 maj.

NVV och vildsvin

En vapenägare hade stora problem med vildsvin på ägora, de hade förstört 80% av hans 68 tunnland stora plantering. Han brukade jaga dem med ett kraftigt gevär med kikarsikte. Men vildsvin är både skygga och snabba så oftast hann han bara avlossa ett skott innan flocken flydde fältet. I bästa fall hade han då ett djur liggande på marken men lika ofta kunde det hända att det påskjutna djuret trots sina skador lyckades klara sig in i närmsta snår och då fick man göra ett eftersök i mörker och med pannlampa och en stark ficklampa i ena handen och då har man ju bara en hand kvar till vapnet.

Därför sökte han licens på ett enhandsvapen i kaliber .357 Magnum.

Men Polismyndigheten gav avslag och ansåg att han ändå skulle använda ett gevär.

Vapenägaren överklagade men även Förvaltningsrätten gick på Polismyndighetens linje plus menade att eftersom Naturvårdsverket inte godkänner annat än enhandsvapen i

kaliber .22LR för jakt så kunde han inte beviljas licens.

Det hör till saken att Naturvårdsverket förordar i flera fall en grövre kaliber för avlivning av fällfångade djur. För katt anser NVV att kaliber 9 mm är lämplig ...

Ett vapen i kaliber .22LR har inte rätt stoppande effekt på ett anfallande vildsvin. Då behöver man grövre doningar med möjlighet till flera skott i snabb följd.

Det enda man kunde rekommendera vapenägaren var att skriva till NVV och begära dispens.

Det är ju ändå jägaren som vet vad han behöver för att kunna känna sig trygg i en eftersöksituation. Att ställas inför ett anfallande vildsvin är inget att leka med, man riskerar livet och det är det inte värt.

Johan Svensson

Här är önskepresenten för varje skytt !

Författare är Ulf Hansson, tidigare redaktör för SPSF:s tidning Nationellt Pistolskytte

Många bilder!

”Järnmannen från Sverige” handlar om Torsten Ullman, världens bästa pistolskytt i nästan trettio år. Vi får följa honom från hans första trevande steg i början på 1930-talet till hans stora framgångar på OS och VM. Han är dessutom den enda pistolskytt som erhållit Bragdguldet. Vi får också veta mer om Torsten Ullman vid sidan av skjutbanan.

Beställes via Svenska Pistolskytteförbundets hemsida, ”Marknad/Shop”. Bokens mått 170x240 mm, 132 sidor.

Allmänna råd får inte inskränka lagtext ...

Vapenägaren sökte licens på en ljuddämpare för ett hagelgevär. Han hade sedan tidigare flera ljuddämpare till sina andra vapen, både för jakt och för målskjutning, på grund av en läkardokumenterad hörselskada. Hans kvalifikationer var således inte ifrågasatta.

Vapenförordningen ger i 2 kap 5 § punkt 6b Polismyndigheten bemyndigande att skriva regler om ljuddämpare för jaktvapen.

I Polismyndighetens Fap 551-3, 6 kap, finns föreskrifter om ljuddämpare vilket enligt 1 § medges för kulgevär för ammunition i klasserna 1 och 2.

I § 2 anges:

”Tillstånd till innehav av ljuddämpare till andra gevärv som innehas för jaktändamål än som sägs i 1 § får meddelas till skydd för hälsa och miljö endast om det är särskilt påkallat.”

I sitt avslag ville Polismyndigheten påskina att detta endast gällde för andra kulgevär och således inte för ett hagelgevär. Till stöd för detta återopade man sina egna allmänna råd som enbart talar om kulgevär och inte med ett ord nämner hagelgevär: ”Polismyndigheten bedömer dock att de ’andra gevärv’ som anges i 2 § tydligt utifrån de allmänna råden ska tolkas som ’andra kulgevär’ konstruerade för kulpatroner i klass 3-4.”

Förvaltningsrätten i Stockholm ger besk kritik åt denna tolkning i mål 5611-17 där man säger att termen ”andra gevärv” inte kan förstås på annat sätt än att det innebär alla andra sorters gevärv än kulgevär för ammunition i klasserna 1 och 2. Hagelgevär omfattas således av bestämmelsen. **”Aktuell föreskrift kan inte inskränkas genom ett allmänt råd på så sätt som Polismyndigheten menar.”**

Så även om det allmänna rådet enbart talar om kulgevär är hagelgevär också inkluderade i lagtexten. Skillnaden är att kulgevär har en ammunitionsklassindelning vilket inte hagelgevär har.

Vi har en parallell till detta. När Polismyndigheten efter flera år av ohemula krav på aktivitet tvingades av Regeringen att skriva föreskrift om erforderlig aktivitet för att få förnyad licens på en femåring gjorde man ett tillägg till kap. 5 i Fap 551-3.

För det första enhandsvapnet krävs enligt § 5 sex månaders medlemskap och 2 aktiviteter per månad.

För följande enhandsvapen krävs enligt § 6 sex månaders medlemskap och minst 1 aktivitet per månad.

Så långt föreskrifterna. Men det finns också ett allmänt råd och där utökar man § 6 till att man ska ha tränat eller tävlat minst 2 gånger de senaste sex månaderna med respektive enhandsvapen som sökanden innehar tillstånd för. Alla enhandsvapen, således. (Det har ifrågasatts om det finns lagstöd för det kravet.)

Är det dessutom en förnyelse av en femåring utökas det till att man ska ha tränat eller tävlat med sökt vapen minst fyra gånger per år de senaste två åren.

Här har man medvetet delat upp sina krav i en del lagtext och en del allmänna råd som man dock tillämpar som om de vore lagtext. Att detta ännu inte har blivit föremål för domstolsöversyn beror på att kraven totalt sett ändå är relativt blygsamma och de flesta skyttar har inga som helst problem att uppfylla dem. Då rycker man på axlarna.

Vi tar ett annat exempel från Fap 551-3. Kap 2 inleds med två långa uppräkningsrader i ett allmänt råd om vad som har tillståndsplikt. Punkt 10 säger:

10) Pipa och pipämne med räfflat lopp. Även slätborrad pipa med patronläge.

Men går vi tillbaka till den överordnade Vapenlagen finner vi i 1 kap 3 § punkt f:

f) slutstycken, ljuddämpare, eldrör, pipor, stommar, lådor, trummor och mantlar till skjutvapen, eller armborststommar med avfyrningsanordningar,

Lagtexten nämner inget om pipämnena, det är Polismyndigheten eget tillägg. Utan lagstöd.

Men det är glädjande att en förvaltningsdomstol går emot Polismyndigheten och hävdar den gamla legalitetsprincipen att ett allmänt råd inte får varken utvidga eller inskränka lagtexten, då har det inte lagstöd.

Gull-Britt Söderström